

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Leasing”, reprezentată de avocatul Iulia Sîrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Clasic SV”,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Leasing” și Societatea cu Răspundere Limitată „Clasic SV” împotriva Agenției Proprietăți Publice și Societății cu Răspundere Limitată „Agropiese TGR Grup”, intervenienți accesorii Ministerul Justiției, Centrul Național de Expertize Judiciare, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și Banca Comercială „Mobiasbanca- Groupe Societe Generale” Societate pe Acțiuni cu privire la contestarea actului administrativ și anularea actelor juridice,

împotriva încheierii din data de 17 februarie 2020 și a deciziei din data de 29 iunie 2020 ale Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și s-au respins apelurile declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Leasing” și Societatea cu Răspundere Limitată „Clasic SV”, împotriva hotărârii din data de 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 25 mai 2017 SRL „Easy Leasing” și SRL „Clasic SV” au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Proprietății Publice și SRL „Agropiese TGR Group”, intervenienți accesorii Ministerul Justiției, Centrul Național de Expertize Judiciare, IP „Agenția Servicii Publice” și BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA, prin care au solicitat declararea ilegalității răspunsului Agenției Proprietății Publice nr.05-05-485 din 25 aprilie 2017 la cererea prealabilă formulată de SRL „Easy Leasing” și SRL „Clasic SV” privind anularea actelor ce au stat la baza privatizării complexului patrimonial ÎS „Moldagroteh”, și anume: a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr. 8716 din 19 octombrie 2011, a rezultatelor concursului comercial, a deciziei comisiei de concurs și a procesului-verbal din octombrie 2011, prin care SRL „Agropiese TGR Grup” a fost desemnată câștigătoare a concursului comercial de privatizare a complexului patrimonial unic ÎS

„Moldagroteh”, ca fiind emise cu încălcarea legii și prejudicierea intereselor persoanelor juridice; anularea contractului de vânzare-cumpărare a terenului cu numărul cadastral xxxxx, nr.3331 din 06 iunie 2012, ca fiind emis cu încălcarea legii și prejudicierea intereselor persoanelor juridice.

În motivarea acțiunii SRL „Clasic SV” a menționat că în anii 1999-2000 arenda spațiu în clădirea de birouri a ÎS „Arca Moldovei” din mun. Chișinău, str. xxxxx. În același timp, urmare a unui proiect comun publico-privat între SRL „Clasic SV” și ÎS „Arca Moldovei” în scopul creării unui punct comercial comun a fost încheiat contractul de activitate în comun nr.48 din 29 noiembrie 2000, prin care părțile s-au obligat să depună eforturi comune în vederea dezvoltării sectorului agro-industrial prin construirea unui magazin specializat cu o suprafață de 60 m.p. La aceeași dată a fost încheiat contractul de arendă nr.49 din 29 noiembrie 2000 a suprafeței de 62 m.p.

Astfel, SRL „Clasic SV” a comandat și a finanțat integral construcția acestui magazin situat în mun. Chișinău, str. xxxxx, anexa A3, cu numărul cadastral xxxxx, achitând SA „Agregat”, banii necesari pentru construcție. La finalizarea construcției SA „Agregat” s-a eschivat de la întocmirea actului de primire-predare a obiectului, fiind depusă o plângere penală în legătură cu aceasta, dar nu cunoaște care a fost soluția organului de urmărire penală asupra petiției depuse.

SRL „Clasic SV” a indicat că la scurt timp de la începerea construcției magazinului, ÎS „Arca Moldovei” a comunicat că nu-și poate onora obligațiile asumate prin contract, deoarece suporta o criză financiară acută, de aceea a propus rezilierea contractului în partea ce ține de participarea acesteia la finanțarea proiectului și, respectiv, societatea reclamantă a devenit unicul finanțator și proprietar al magazinului construit.

Societatea reclamantă a reiterat că după rezilierea contractului a apărut problema înregistrării bunului imobil construit integral pe banii SRL „Clasic SV”, fiind întreprinse mai multe încercări de înregistrare a magazinului în cauză. Prima încercare a fost în a.2002, când la data de 28 iunie 2002 a fost întocmit procesul-verbal nr.139, în baza căruia a fost adoptată decizia Primăriei mun. Chișinău nr.12/29 din 30 mai 2002, în care la p.1.18 de către funcționarii Primăriei eronat s-a indicat, că firma SRL „Clasic SV” – a „reconstruit” spațiul respectiv, deși în realitate compania a construit acest obiectiv de la zero. Din cauza acestei erori SRL „Clasic SV” nu a înregistrat magazinul construit la organul cadastral.

Între timp, ÎS „Arca Moldovei” s-a reorganizat în ÎS „Moldagroteh”.

Problema înregistrării dreptului de proprietate asupra magazinului de către SRL „Clasic SV” a durat până în anul 2006, când a început perfectarea în mod repetat a documentelor de recepție finală, conform prevederilor legale, începând cu certificatul privind stabilirea regimului urban nr.2060/06 din 20 octombrie 2006 și finalizând cu procesul-verbal de recepție finală nr.5 din 24 ianuarie 2008, însă nici de data aceasta, înregistrarea la OCT Chișinău a magazinului nu a fost dusă până la capăt.

În anul 2011 SRL „Agropiese TGR Grup” a procurat de la Agenția Proprietății Publice o parte din bunurile ÎS „Moldagroteh”, inclusiv clădirea cu birouri, ocupând abuziv și magazinul în cauză.

Societatea reclamantă a mai menționat că la 06 iunie 2012 SRL „Agropiese TGR Grup”, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.3331, a devenit proprietarul terenului aferent clădirilor cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0.8661 ha. Pe parcursul perioadei 2012-2016, SRL „Clasic SV”, necunoscând despre ocuparea

abuzivă a magazinului, a întreprins acțiuni necesare în limitele legii, care s-au soldat cu înregistrarea de către SRL „Clasic SV” în vara anului 2016 a magazinului din mun. Chișinău, str. xxxxx, anexa A3, cu numărul cadastral xxxxx în Registrul bunurilor imobile.

La 22 septembrie 2016 SRL „Clasic SV” a vândut acest magazin companiei SRL „Easy-Leasing”, care l-a și înregistrat în baza documentelor de vânzare-cumpărare autentificate de notar.

SRL „Clasic SV” a indicat că actualmente SRL „Agropiese TGR Grup”, urmărind scopul de acaparare a spațiului comercial sus- indicat, a depus o plângere la Procuratură, învinuind SRL „Clasic SV” de falsificarea procesului-verbal de dare în exploatare din 2008 și de însușirea magazinului de către SRL „Clasic SV” și ulterior „Easy-Leasing” SRL, prin escrocherie.

Societatea reclamantă a susținut că magazinul, ce-i aparținea cu drept de proprietate, nu putea fi transmis/vândut de către Agenția Proprietății Publice către SRL „Agropiese TGR Grup”, deoarece asupra acestui bun imobil ÎS „Moldagroteh” nu deținea careva documente. Necunoscând cu certitudine dacă magazinul construit de SRL „Clasic SV” a fost inclus sau nu la vânzarea complexului patrimonial unic ÎS „Moldagroteh” în octombrie 2011, și dacă a fost inclus în raportul de evaluare a complexului ÎS „Moldagroteh”, întocmit la momentul vânzării, s-a adresat de câteva ori către Agenția Proprietății Publice și a solicitat eliberarea informației respective, totodată, eliberarea copiilor de pe actele respective.

Însă, Agenția Proprietății Publice a refuzat de a furniza informația solicitată.

Respectiv, SRL „Clasic SV” ca persoana juridică, care a construit magazinul în cauză, cât și SRL „Easy Leasing”, în calitate de proprietar actual, consideră răspunsul contestat și toate actele, ce au stat la baza privatizării complexului patrimonial ÎS „Moldagroteh” și de înstrăinare a terenului cu numărul cadastral xxxxx ca fiind pasibile de anulare.

Cu referire la răspunsul Agenției Proprietății Publice nr.05-05-485 din 25 aprilie 2017 la cererea prealabilă, societățile reclamante au indicat acesta este unul formal. Agenția nu a dat răspuns la toate motivele, invocate în cererea prealabilă și nu a combătut temeiurile de reexaminare și anulare a actelor de privatizare, fapt prin care răspunsul este evaziv și neîntemeiat. Agenția Proprietății Publice în general a omis să răspundă referitor la situația magazinului din mun. Chișinău, str. xxxxx, anexa A3, cu numărul cadastral xxxxx, care, fiind inclus în bunurile ÎS „Moldagroteh” și a servit temei pentru contestarea privatizării ÎS „Moldagroteh”.

În opinia societăților reclamante în răspuns neîntemeiat se invocă, precum că cererea prealabilă este tardivă, ori termenul de 30 de zile, prevăzut de art.14 din Legea contenciosului administrativ începe să curgă de la data comunicării actului, care la caz nu a început să curgă, deoarece actul nu a fost comunicat.

Faptul că privatizarea ÎS „Moldagroteh” și vânzarea-cumpărarea terenului aferent cu numărul cadastral xxxxx au avut loc în anii 2011-2012, a fost mediatizată, nu constituie motiv de a considera cererea prealabilă ca fiind tardivă, or societățile reclamante în perioada 2011-2012 nu cunoșteau dacă prin aceste acte le-au fost vătămăte drepturile.

În opinia societăților reclamante magazinul aflat în litigiu a fost neîntemeiat evaluat și inclus la privatizare în bunurile ÎS „Moldagroteh”, fapt constatat prin

ordonanța de pornire a urmăririi penale nr.20166700035 din data de 07 noiembrie 2016 și din răspunsurile Agenției Proprietății Publice, care nu infirmă acest fapt.

În aceste condiții societățile reclamante au susținut că cererea prealabilă a fost depusă în termenul legal și anume din momentul ultimului răspuns al Agenției, din 28 martie 2017.

În opinia SRL „Clasic SV” și SRL „Easy Leasing”, prin privatizarea ÎS „Moldargoteh” și vânzarea-cumpărarea terenului aferent cu numărul cadastral xxxxx le-au fost prejudiciate drepturile sale patrimoniale. La vânzarea-cumpărarea complexului patrimonial ÎS „Moldagroteh” nu s-a ținut cont de dreptul SRL „Clasic SV” asupra magazinului din mun. Chișinău, str. xxxxx, cu suprafața (actualmente anexa A3, nr. cadastral xxxxx), care neîntemeiat a fost considerat și inclus ca fiind parte componentă din bunurile imobile al ÎS „Moldagroteh” și vândut către SRL „Agropiese TGR Group”.

În acest context societățile reclamante au menționat că SRL „Agropiese TGR Grup” a depus plângere la procuratură, invocând neîntemeiat că magazinul din litigiu a fost procurat de către SRL „Agropiese TGR Grup” prin contractul de vânzare-cumpărare nr.8716 din data de 19 octombrie 2011, deoarece magazinul în cauză nu putea fi transmis/vândut de către Agenția Proprietății Publice către SRL „Agropiese TGR Ggup”, ori asupra acestui bun imobil ÎS „Moldagroteh” nu deținea careva documente - toate documentele de construire și recepție finală aparțin SRL „Clasic SV”.

Mai mult, din datele Registrului bunurilor imobile până la data privatizării complexului patrimonial ÎS „Moldagroteh”, construcția cu numărul cadastral xxxxx din mun. Chișinău, șos. xxxxx se afla parțial în gestiunea economică al ÎS „Moldagroteh”, iar parțial în gestiune economică al Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, și anume: etajul 8 S-751, 3 m.p. și et.7 S - 748,8 m.p.. Astfel, construcția cu numărul cadastral xxxxx din mun. Chișinău, șos. xxxxx, care a fost transmisă ca parte componentă a ÎS „Moldagroteh” este de fapt o clădire de producere supraetajată cu suprafața la sol de 2473,6 m.p., dar întreaga suprafață interioară este de peste 8000 m.p., dintre care 1500,1 m.p. nu este proprietatea SRL „Agropiese TGR Ggup”, ci urmează să se afle în gestiunea economică a Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției.

Astfel, SRL „Clasic SV” a susținut că din datele Registrului bunurilor imobile este evident că, construcția cu numărul cadastral xxxxx din mun. Chișinău șos. xxxxx reprezintă de fapt o proprietate comună pe cote-părți, iar înregistrarea în Registrul bunurilor imobile la 21 octombrie 2011 a acestei construcții doar pe numele SRL „Agropiese TGR Ggup” este ilegală și cade sub sancțiunea nulității.

De asemenea a mai menționat că la 06 iunie 2012 SRL „Agropiese TGR Ggup” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.3331 a devenit și proprietar al terenului cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0.8661 ha. Respectiv, apare o mare îndoială referitor la legalitatea vânzării de către Agenția Proprietății Publice a terenului aferent construcției, deoarece construcția xxxxx nu aparține cu drept exclusiv de proprietate a SRL „Agropiese TGR Ggup”, ori suprafața de 1500,1 m.p. aparține în continuare Statului Republicii Moldova.

SRL „Clasic SV” a explicat că aproximativ 19 % din construcția xxxxx se exploatează de alt proprietar, care se folosește de suprafețe comune (intrare, scări, coridoare) și are dreptul la teren proporțional cotei. Tot așa și referitor la proprietatea

ce aparține la moment SRL „Easy Leasing”, adică magazinul aflat în litigiu, care în realitate constituie un obiect separat, edificat pe terenul, care la momentul și la data privatizării se afla în posesia legală a SRL „Clasic SV”, care arenda 60 m.p. din terenul aferent în baza contractului încheiat cu ÎS „Arca Moldovei”. Respectiv acest teren de 60 m.p. nu putea fi obiect al privatizării. Despre acest fapt părțile, care au participat și au expus la privatizare terenul în cauză cunoșteau din februarie 2011, pentru că SRL „Clasic SV” a fost în litigiu judiciar cu ÎS „Moldagroteh” referitor la anularea contractului de arenda a terenului, litigiu care a fost finalizat în decembrie 2013, contractul de arendă a terenului rămânând în vigoare.

Societățile reclamante au invocat că nu doar acestea au fost prejudiciate, cât și Statul Republica Moldova, prin faptul că, deținând 19 % din construcția xxxxx, nu i-a rămas în proprietate partea sa de teren aferent. Deci, dacă aproximativ 19 % din construcția xxxxx se exploatează de alt proprietar (Statul Republica Moldova), Agenția Proprietății Publice, urma să înstrăineze doar aproximativ 80 % din teren sau să formeze alt teren, formarea fiind posibilă în limitele legii.

Prin hotărârea din data de 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Easy Leasing”, SRL „Clasic SV” împotriva Agenției Proprietății Publice și SRL „Agropiese TGR Group”, intervenienți accesorii Ministerul Justiției, Centrul Național de Expertize Judiciare, IP „Agenția Servicii Publice” și BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA cu privire la contestarea actului administrativ și anularea actelor juridice a fost respinsă ca fiind nefondată. (f.d. 87,94-102, vol.II)

Prin încheierea din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiată cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de către SRL „Clasic SV”. (f.d.39-42, vol. III)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 29 iunie 2020 a respins apelurile declarate de către SRL „Easy Leasing” și SRL „Clasic SV”, împotriva hotărârii din data de 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (130-131,132-160, vol. III)

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele de judecată au menționat că la 15 iulie 2016, magazinul construit de SRL „Clasic SV” a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile, iar la 22 septembrie 2016 a fost vândut de către SRL „Clasic SV” în baza contractului de vânzare-cumpărare SRL „Easy Leasing”, ultima figurând actualmente ca proprietar al magazinului în Registrul bunurilor imobile (f.d.55 verso).

De asemenea s-a constatat că la momentul privatizării ÎS „Moldagroteh” ca complex patrimonial unic, în activele acesteia, conform datelor contabile și celor din Registrul bunurilor imobile nu figurau careva bunuri imobile proprietate a SRL „Clasic SV” și SRL „Easy Leasing”.

Din materialele dosarului rezultă că bunul imobil - magazinul, conform datelor din Registrul bunurilor imobile, constituie proprietatea SRL „Easy Leasing”, corespunzător nu sunt careva circumstanțe ce ar demonstra că imobilul în cauză ar fi fost vândut de Agenția Proprietății Publice terților persoane.

În aceste circumstanțe instanțele de judecată au concluzionat că declarațiile invocate de către SRL „Clasic SV” și SRL „Easy Leasing” cu privire la încălcarea dreptului de proprietate garantat de prevederile art.1 al Protocolului nr.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fiind prejudiciați și lipsiți de dreptul de proprietate sunt neîntemeiate.

Instanțele de judecată au reținut ca fiind neîntemeiat argumentul că înainte de a fi supus privatizării complexului patrimonial unic nu a fost efectuată inventarierea de către ÎS „Moldagroteh” conform Regulamentului aprobat de către Ministerul Finanțelor. La caz, din Raportul de evaluare nr.241 din 01 iunie 2011 prezentat instanței de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, rezultă că au fost anexate listele de inventariere întocmite de ÎS „Moldagroteh”, fapt ce atestă că inventarierea a fost efectuată de ÎS „Moldagroteh”, iar SRL „Vlasercom” nu a avut nici o contribuție la petrecerea inventarierii, ci doar s-a condus de aceste liste de inventariere în procesul de evaluare a întreprinderii.

Cu referire la terenul aflat în gestiunea întreprinderii, instanțele de judecată au menționat că acesta nu a constituit obiect al contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic – ÎS „Moldagroteh” la concurs comercial, ci a fost achiziționat de SRL „Agropiese TGR Group” ca teren aferent construcțiilor ce-i aparțin cu drept de proprietate privată, în temeiul Legii nr. 13080 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea și locațiune/arenda terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1428 din 16 decembrie 2008.

De asemenea, s-a constatat că la momentul cumpărării terenului cu numărul cadastral xxxxx, pe acest teren, conform datelor Registrului bunurilor imobile, nu era înregistrată construcția magazinului SRL „Clasic SV” și SRL „Easy Leasing”, deci cumpărarea terenului de către SRL „Agropiese TGR Grup” a avut loc anterior, înregistrării dreptului de proprietate de către SRL „Clasic SV” și SRL „Easy Leasing”, ori SRL „Agropiese TGR Grup” a cumpărat terenul aferent la 06 iunie 2012, iar SRL „Clasic SV” a înregistrat dreptul de proprietate asupra magazinului – anexa A3 doar la 15 iulie 2016.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs SRL „Easy Leasing”, reprezentată de avocatul Iulia Sîrbu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 29 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 169,187-194, vol.III)

În motivarea recursului SRL „Easy Leasing” a indicat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material și procedural, ori societățile recurente au contestat actele de privatizare a complexului patrimonial ÎS „Moldagroteh”, invocând nulitatea absolută a acestora în baza art. 216, alin. (1), art. 220, alin. (1) și art. 217, alin. (1) din Codul civil. Pe parcursul examinării cauzei s-a demonstrat care din normele imperative au fost încălcate la etapa privatizării, însă ambele instanțe au ignorat aceste prevederi.

SRL „Easy Leasing” a susținut că la caz au fost încălcate prevederile legale ce reglementează efectuarea inventarierii, iar în cazul depistării bunurilor în plus, adică magazinul în litigiu, urma să-l includă într-o listă de inventariere separată reflectată în procesul-verbal privind rezultatele inventarierii.

Astfel, la etapa privatizării ÎS „Moldagroteh”, s-au comis încălcări grave procedurale care au condus la prejudicierea ulterioară a drepturilor societăților recurente. Nici ÎS „Moldagroteh”, nici Agenția Proprietății Publice nu dețineau careva drepturi asupra magazinului litigios.

SRL „Easy Leasing” a menționat că instanțele au interpretat în mod eronat legea, și anume prevederile de nulitate absolută și principiile de clasificare a normelor de drept. În speță, normele și regulile de privatizare care au fost încălcate de autoritatea

intimată, sunt norme imperative onerative, prevăd în mod expres regulile de privatizare și nu permit careva devieri de la aceste reguli. Totodată, ele sunt și norme de blancheta, și nu conțin expres sancțiunea, dar se completează prin prevederile art. 216, alin. (1) din Codul civil.

SRL „Clasic SV” a depus recurs împotriva încheierii din data de 17 februarie 2020 și a deciziei din data de 29 iunie 2020 ale Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului casarea încheierii și a deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 172-182, vol.III)

În susținerea recursului SRL „Clasic SV” a indicat că decizia instanței de apel nu este suficient de motivată, ori nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate, cel mai grav fiind faptul respingerii neîntemeiată sau chiar abuzivă a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Cu referire la fondul cauzei instanța de apel eronat a constatat că chipurile la momentul cumpărării terenului în litigiu, pe acest teren conform datelor din Registrul bunurilor imobile nu era înregistrată construcția magazinului, iar SRL „Clasic SV” a înregistrat dreptul de proprietate asupra acestui magazin la 15 iulie 2016. În realitate după anii 2000 pe acest teren era amplasat magazinul (anexaA3), care a fost construit de SRL „Clasic SV”, deci de fapt și de drept era proprietatea societății, nefiind dobândit sau primit prin act de predare – primire de la alte persoane.

Instanțele de judecată urmau să țină cont că la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic și la momentul cumpărării terenului, pe acesta teren era și magazinul în litigiu, ce a aparținut permanent cu drept de proprietate prin construire SRL „Clasic SV”, deci o parte din teren era aferent acestei construcții.

La 29 septembrie 2020 Agenția Proprietății Publice a depus referință la cererea de recurs depusă de către SRL „Clasic SV”, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, indicând că recursul nu conține temeuri de admitere.

SRL „Agropiese TGR Grup” la 05 octombrie 2020 a depus referință la cererea de recurs depusă de către SRL „Easy Leasing”, solicitând declararea acestuia inadmisibil, menționând că procedura de privatizare a patrimoniului unic al ÎS „Moldagroteh” a fost publică, transparentă și s-a petrecut în strictă conformitate cu legislația în vigoare, mai mult dreptul de proprietate asupra magazinului în litigiu înregistrat pe numele SRL „Clasic SV”, ulterior pe numele SRL „Easy Leasing”, au fost radiate conform unei hotărâri judecătorești irevocabile.

La 06 octombrie 2020 SRL „Agropiese TGR Grup”, prin intermediul avocatului Andrei Tarîța a depus referință la recursul înaintat de către SRL „Clasic SV”, prin care a solicitat declararea acestuia inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile de admisibilitate, nu conține argumente ce se referă la ilegalitatea sau netemeinicia hotărârilor contestate, exprimând numai dezacordul cu soluția adoptată.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în

continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, completul reține că potrivit art. 241 alin. (2) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac.

La caz, odată cu fondul cauzei a fost contestată și încheierea din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea SRL „Clasic SV” cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate ale prevederilor art. 321, alin. (2) și art. 510, alin. (2) din Codul civil.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 29 iunie 2020, notificată SRL „Clasic SV” și SRL „Easy Leasing”, prin intermediul poștei electronice la 29 iulie 2020. (f.d.166, vol.III)

SRL „Clasic SV” și SRL „Easy Leasing”, s-au conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și au depus, în termen, recursuri la 31 iulie 2020.

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră drept inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv

al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de către SRL „Easy Leasing”, reprezentată de avocatul Iulia Sîrbu și SRL „Clasic SV”, sunt inadmisibile.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile, depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Leasing”, reprezentată de avocatul Iulia Sîrbu și Societatea cu Răspundere Limitată „Clasic SV”, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh